

Betænkning afgivet af Beskæftigelsesudvalget [den 15. november 2023]

Udkast

til

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og forskellige andre love

(Et forbedret arbejdsskadesystem og lettere adgang til erstatning i forbindelse med vold på arbejdspladsen)

[af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 31 ændringsforslag til lovforslaget. Enhedslistens medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, 2, 4, 6, 8-10, 12, 16, 19, 20, 23 og beskæftigelsesministeren har stillet ændringsforslag nr. 3, 5, 7, 11, 13-15, 17, 18 og 22, og 24-31

2. Indstillinger

◇

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

3. Bemærkninger fra beskæftigelsesministeren

Ændring af økonomiske konsekvenser for det offentlige i lovforslaget:

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der er behov for at justere de økonomiske konsekvenser for det offentlige vedr. voldsskadesikringen i lovforslag L 23 om ændring af lov om arbejdsskadesikring og forskellige andre love. Forslaget blev fremsat den 4. oktober 2023 og 1. behandlet den 24. oktober 2023.

Korrektionen vedrører de statslige, kommunale og regionale udgifter. De statslige udgifter i alt skal nedjusteres med 0,9 mio. kr. i 2025 og 1,9 mio. kr. i 2026 og frem. De kommunale udgifter til administration (DUT) skal opjusteres med 0,4 mio. kr. i 2025, 0,9 mio. kr. i 2026 og 1,1 mio. kr. i 2027. De regionale udgifter til administration (DUT)

skal opjusteres med 0,9 mio. kr. i 2025, 2,1 mio. kr. i 2026 og 2,8 mio. kr. i 2027.

Samlet set er udgifterne i lovforslagets afsnit 6.1 følgende. Statens udgifter i alt er 34,8 mio. kr. i 2025, 35,5 mio. kr. i 2026 og 36,1 mio. kr. i 2027. Kommunale udgifter til administration er 0,3 mio. kr. i 2025, 1,7 mio. kr. i 2026 og 2,2 mio. kr. i 2027, hvilket påvirker de samlede kommunale udgifter. Regionale udgifter til administration er 2,5 mio. kr. i 2025, 5,7 mio. kr. i 2026 og 7,0 mio. kr. i 2027, hvilket påvirker de samlede kommunale udgifter.

Ovenstående korrektioner medfører ændringer i det sammenfattende skema. De økonomiske konsekvenser for staten, herunder mindredgifter, er 14,2 mio. kr. i 2025, 18,0 mio. kr. i 2026 og 19,6 mio. kr. i 2027. De administrative konsekvenser for kommuner, herunder merudgifter, er 1,4 mio. kr. i 2025, 3,2 mio. kr. i 2026 og 4,1 mio. kr. i 2027. De administrative konsekvenser for regioner, herunder merudgifter, er 3,4 mio. kr. i 2025, 7,8 mio. kr. i 2026 og 9,8 mio. kr. i 2027.

Ændringerne har ingen indholdsmæssig betydning for lovforslaget.

4. Politiske bemærkninger

Enhedslisten

Lovforslaget har af regeringen fået undertitlen »Et forbedret arbejdsskadesystem og lettere adgang til erstatning i forbindelse med vold på arbejdspladsen«. At lovforslaget skulle skabe et forbedret arbejdsskadesystem er Enhedslistens medlem af udvalget ikke enig i. Lovforslaget indfører

nogle gode og væsentlige forbedringer, men der er også alvorlige forringelser.

Det er godt, at tilskadekomne nu kan få et tilbud om uddannelsesgodtgørelse til en kompetencegivende erhvervsuddannelse. Men kravet om en méngrad på 10 pct. bør afskaffes, da det vil afskære mange tilskadekomne fra at få glæde af ordningen. I stedet bør alle, der på grund af arbejdsskadens følger ikke længere kan arbejde inden for deres hidtidige fag, få mulighed for uddannelsesgodtgørelse.

Det er positivt, at børn og unge, der har mistet en forælder som følge af en arbejdsskade, nu får erstatning for tab af forsørger frem til de fylder 21 år.

Det er også en forbedring, at der nu skal beregnes et engangsbeløb til dækning af permanente udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler, og at dette beløbs dels skal forhøjes, dels skal være så stort, så det dækker livsvarigt, hvor det i dag kun beregnes frem til folkepensionsalderen.

Enhedslisten er desuden tilfreds med, at der nu indføres en voldsskadeforsikring, så ansatte, der har risiko for at blive udsat for vold og trusler om vold fra de borgere, de drager omsorg for, lettere kan få erstatning. Vi mener, at alle arbejdsgivere inden for områder, hvor der er risiko for vold mod ansatte, skal have pligt til at tegne voldsskadeforsikring, og at det ikke skal være frivilligt for selvforsikrede arbejdsgivere.

Enhedslisten er også meget tilfreds med, at krav om politianmeldelse skal fraviges, så pleje- og omsorgspersonale og andre faggrupper, der har været udsat for vold på deres arbejdsplads, kan få erstatning efter lov om erstatning til ofre for forbrydelser, uden at de behøver at indgive politianmeldelse.

Det vil forhåbentlig hjælpe på sagsbehandlingstiden, at der nu indføres en 14-dages tidsfrist for besvarelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anmodning om oplysninger, og at der indføres bødestraf for at overskride tidsfristen, efter at der er modtaget en rykker. Det er især kommuner, læger, sygehuse og arbejdsgivere, der skal indsende oplysninger, som er helt nødvendige for den videre sagsbehandling, og de sene svar bevirker, at sagerne ligger stille unødvendigt længe.

Forslagene om ændret fastsættelse af erhvervsevnetab og ændret årslønsberegning vil dog medføre store forringelser for en stor gruppe tilskadekomne. Det er især lønmodtagere, der har haft deltidsarbejde, lønmodtagere med tilbagevendende arbejdsløshedsperioder og tjenestemænd, der bliver ramt af de nye regler om erhvervsevnetab og årslønsberegning. Beregningseksempler fra Fagbevægelsens Hovedorganisation viser, at mange tilskadekomne vil få en markant lavere erstatning og miste en eller flere millioner i samlet erstatning, jf. BEU L 23 – bilag 1.

I Enhedslisten forstår vi ikke, hvorfor erhvervsevnetab skal fastsættes med 10 pct.-intervaller i stedet for 5 pct., da tidsforbruget må antages at være det samme. En af begrundelserne for den ændrede årslønsberegning er, at ændringerne vil forkorte sagsbehandlingstiden. Men når man ser på forslaget til ny årslønsberegning, så forekommer det meget

bureaukratisk og indviklet og meget mere tidskrævende end de nuværende enkle beregningsregler.

Enhedslisten tager skarpt afstand fra begrænsningerne i tilskadekomnes ret til at få en sag genoptaget. Det kræves nu, at tilskadekomne skal dokumentere, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret afgørelse. Det vil mange tilskadekomne, som ikke har en fagforening eller andre til at hjælpe sig, ikke være i stand til, og de får derfor ikke deres sag genoptaget. Der er altså her tale om en forringelse af tilskadekomnes retssikkerhed.

Det er også et alvorligt brud på retssikkerheden, at der nu indføres en søgsmålsfrist på 12 måneder efter Ankestyrelsens afgørelse. Det vil afskære de fleste tilskadekomne i at anlægge sag ved domstolene, da de er afhængige af at få fri proces, og det tager typisk længere tid end 12 måneder at få bevilget.

Enhedslisten mener også, at det er en rigtig dårlig ide at igangsætte forsøg og dermed åbne op for, at forsikringsselskaber kan få uddelegeret kompetence til at træffe afgørelse om anerkendelse af arbejdsulykker. Forsikringsselskaberne er ikke uvildige, men er en modpart i arbejdsskadesager, og derfor bør de ikke have kompetence til at træffe afgørelser.

Enhedslisten kan af de grunde ikke stemme for forslaget.

<Parti/partier>

<

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

1) Nr. 5 udgår.

[De gældende regler om frister for anerkendelse af arbejds-skader opretholdes]

2) Nr. 6 affattes således:

»6. I § 17, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nye punktummer:

»Tabet af erhvervsevne fastsættes på grundlag af forskellen mellem tilskadekomnes indtjeningsevne før arbejdsskaden og indtjeningsevnen efter arbejdsskaden. Tabet af erhvervsevne fastsættes til 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95 eller 100 pct.«

[De gældende regler om 5 pct.-intervaller ved fastsættelse af erhvervsevnetab opretholdes]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

3) I det under nr. 6 foreslåede § 17, stk. 1, 3. pkt., ændres »til:« til »til«.

[Grammatisk korrektion]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

4) Nr. 7 udgår.

[De gældende regler og praksis for fastsættelse af erhvervs-evnetab opretholdes]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

5) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 17, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »stk. 7 og 8« til: »stk. 9 og 10«.

[Korrektion af henvisning]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

6) Nr. 13 udgår.

[De gældende regler for modregning opretholdes]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

7) I den under nr. 14 foreslåede ændring af § 18, stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 indsættes efter »(2024-niveau)« ».«.
[Indsættelse af et manglende punktum]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

8) I den under nr. 16 foreslåede § 18 a, stk. 2 udgår »og forventes at få fastsat en méngrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader, hvoraf den seneste skade, forventes at medføre tilkendelse af mén på mindst 5 pct.,«.

[Kravet om en forventet méngrad på mindst 10 pct. for at få ret til uddannelsesgodtgørelse skal bortfalde]

9) Den under nr. 16 foreslåede § 18 f udgår.

[De gældende regler om tilbagebetalinger opretholdes]

10) I den under nr. 16 foreslåede § 18 g udgår »efter anmodning fra tilskadekomne, hvis der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at tilskadekomne fortsat har nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og tilskadekomne dokumenterer dette«

[Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal træffe afgørelse om erhvervsevnetab efter endt uddannelse]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

11) I den under nr. 16 foreslåede § 18 g indsættes som 2. pkt.:

»Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen fra tilskadekomne.«
[Ensretning af praksis for udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

12) Nr. 28 udgår.

[De gældende regler om årslønsfastsættelse opretholdes]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

13) I den under nr. 28 foreslåede § 24 ændres i stk. 2, nr. 10, 1. pkt., »Er tilskadekomne nyuddannet på skadestidspunktet og endnu ikke har været beskæftiget i 1 indtægtsår,« til: »Er tilskadekomne på skadestidspunktet nyuddannet og har endnu ikke været beskæftiget i 1 indtægtsår,«.
[Sproglig korrektion]

14) I den under nr. 28 foreslåede § 24 ændres i stk. 5, 2. pkt., »Er tilskadekomne omfattet af to eller flere bestemmelser efter stk. 2,« til: »Er tilskadekomne på skadestidspunktet samtidig omfattet af to eller flere bestemmelser efter stk. 2,«.

[Sproglig korrektion]

15) Efter nr. 34 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 27, stk. 1, ændres »§ 17, stk. 3 og § 17 a, stk. 4« til: »§ 17, stk. 5, og § 17 a, stk. 6«.

[Korrektion af henvisning]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

16) Nr. 36 udgår.

[Omsætningstidspunktet for kapitalisering skal ikke ændres ved ny afgørelse efter genoptagelse]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

17) I det under nr. 38 foreslåede § 29, stk. 3, ændres i 2. pkt. »jf. § 17, stk. 5, og § 17 a, stk. 5, 1. pkt.« til: »jf. § 17 og § 17 a, samt uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b.«.

[Rettelse af henvisning og tydeliggørelse af, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven sidestilles med både endelig og midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven og uddannelsesgodtgørelse]

18) Efter nr. 41 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 36, stk. 5, 2. pkt., ændres »§§ 41-43« til: »§ 41, stk. 1 og 2«.

[Lovteknisk korrektion]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

19) Nr. 47 og 48 udgår.

[De gældende regler for genoptagelse opretholdes]

20) Nr. 52 udgår.

[Der skal ikke være en søgsmålsfrist for at indbringe en sag for domstolene]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

21) I den under nr. 53 foreslåede § 49 a ændres i stk. 1, 1. pkt., »fra personer« til: »foranlediget af personer«.

[Sproglig korrektion]

22) Nr. 56 udgår, og i stedet indsættes:

»56. I § 82, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke ved sikringspligt efter § 49 a, stk. 2.«

04. I § 82, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke ved sikringspligt efter § 49 a, stk. 2.«

[Lovteknisk korrektion]

Af *et mindretal* (EL), tiltrådt af <>:

23) Nr. 60 udgår.

[Forsikringsselskaber skal ikke – heller ikke på forsøgsbasis – have afgørelseskompetence]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 2

24) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 7« til: »stk. 8.«

[Korrektion af henvisning]

Til § 9

25) I stk. 2 ændres:

»»§ 5 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2,« til: »ophævelsen af § 5 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. denne lovs § 2, nr. 2,«.

[Lovteknisk præcisering]

26) I stk. 3 ændres »og 56« til: », 56 og 04«.

[Konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 11]

Til § 10

27) I stk. 1, 1. pkt., udgår »i afgørelser«.

[Sproglig korrektion]

28) I stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »mén på mindst 5 pct.« til: »en méngrad på mindst 5 pct.«.

[Sproglig korrektion]

29) I stk. 3, 1. pkt., udgår »samt § 6 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2,«.

[Lovteknisk korrektion]

30) I stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 18 a«: » i lov om arbejdsskadesikring«.

[Lovteknisk korrektion]

31) I stk. 3 indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. gælder tilsvarende for ophævelsen af § 6 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. denne lovs § 2, nr. 2.«

[Lovteknisk korrektion]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det har stor betydning for tilskadekomne, at de hurtigt får en afgørelse om, hvorvidt deres arbejdsskade bliver anerkendt. Desuden er flere ydelser afhængige af, at arbejdsskaden er anerkendt. Derfor bør de nuværende frister på 3 måneder for anerkendelse af arbejdsulykker og 6 måneder for anerkendelse af erhvervs sygdom opretholdes.

Til nr. 2

Når intervallerne hæves fra 5 pct. til de foreslåede 10 pct., vil det medføre, at mange tilskadekomne vil få en lavere erstatning. Enhedslisten anerkender ikke forudsætningen om, at ændringen vil medføre kortere sagsbehandlings-tid. Tidsforbruget må antages at være det samme, hvad enten der anvendes intervaller af 5 pct. eller 10 pct. Derfor foreslås det at fastholde de gældende regler.

Til nr. 3

Der er tale om en grammatisk præcisering, da det foreslås, at kolon udgår i den foreslåede tekst, idet kolon har punktumvirkning, og det vil kunne give anledning til tvivl ved eventuelle kommende henvisninger til de foreslåede procentsatser.

Til nr. 4

Hovedforskellen på de gældende regler og lovforslaget er, at i dag bedømmes erhvervssevnen ud fra, hvilket arbejde og hvilken indtjening tilskadekomne kunne have haft, hvis arbejdsskaden ikke var sket, hvorimod erhvervssevnen efter lovforslaget skal bedømmes ud fra tilskadekomnes indtægt forud for skaden opreguleret til afgørelsestidspunktet. Lovforslaget vil stille en række tilskadekomne dårligere end efter de gældende regler. Det drejer sig bl.a. om mennesker, der har haft deltidsarbejde, og mennesker med tilbagevendende arbejdsløshedsperioder, som f.eks. bygningsarbejdere. Derfor foreslås det at fastholde de gældende regler.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring af, at der ved forslaget til § 1, nr. 7, er indsat yderligere 2 stykker i § 17.

Til nr. 6

Efter lovforslaget skal tilskadekomne, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse, og som har fået en sanktion efter lov om aktiv socialpolitik, også sanktioneres efter lov om arbejdsskadesikring. Enhedslisten finder det helt urimeligt, at tilskadekomne, som har mistet en del af deres erhvervssevne, og som er i en sårbar situation mens de venter på et fleksjob, skal straffes dobbelt. Derfor foreslås det, at de gældende regler opretholdes, så modtagere af ledighedsydelse ikke skal opleve sanktionering i både ydelsen og en fremtidig erstatningsudbetaling.

Til nr. 7

Der er tale om en korrekturrettelse, hvor der indsættes et manglende punktum.

Til nr. 8

Der er ingen entydig sammenhæng mellem méngrad og tab af erhvervsevne. Mange tilskadekomne bliver tilkendt en beskeden méngrad og har samtidig et større erhvervsevnetab, der medfører, at de er ude af stand til at arbejde inden for deres hidtidige fagområde. Disse tilskadekomne vil have behov for at uddanne sig til et andet fagområde. Men efter lovforslaget vil de være udelukket fra at modtage uddannelsesgodtgørelse, fordi deres méngrad er fastsat til mindre end 10 pct. I stedet burde alle, der opfylder kravene i det foreslåede § 18 a, stk. 1, nr. 1 og 2, have ret til uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, hvis de ønsker det og forventes at kunne gennemføre uddannelsen.

Til nr. 9

Det fremgår af § 40 a i lov om arbejdsskadesikring, at tilskadekomne skal betale ydelser tilbage, når der er modtaget ydelser med urette. Dvs., at der er krav om tilbagebetaling, når tilskadekomne mod bedre vidende har undladt at give oplysninger, når tilskadekomne mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger, og når tilskadekomne mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om arbejdsskadesikring. Disse bestemmelser vurderes at være fuldt tilstrækkelige, og Enhedslisten kan ikke se, at der skulle være behov for yderligere tilbagebetalingsregler, der i nogle tilfælde kan sætte tilskadekomne i en usikker situation.

Til nr. 10

Det bør være et lovkrav og fast rutine, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er ansvarlig for at undersøge og træffe afgørelse om erhvervsevnetab, når tilskadekomne har gennemført en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, da mange tilskadekomne vil have svært ved at vurdere, om der er tale om et erhvervsevnetab, og de vil have vanskeligt ved at dokumentere det.

Til nr. 11

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 18 g, at for tilskadekomne, som har gennemført en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe afgørelse om tab af erhvervsevne efter anmodning fra tilskadekomne, hvis der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at tilskadekomne fortsat har nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og tilskadekomne dokumenterer dette.

Ændringsforslaget medfører, at der i disse sager ikke vil skulle udbetales erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen fra tilskadekomne. Disse sager vil dermed komme til at følge almindelig praksis på arbejdsskadeområdet, hvorefter der ikke udbetales erstatning for tab af erhvervsevne fra et tidspunkt, der ligger før, arbejdsskaden er anmeldt eller ved genoptagelse fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse.

Til nr. 12

Forslaget om ændret årslønsberegning vil medføre store forringelser for en stor gruppe tilskadekomne. I og med at man som hovedregel vil beregne årslønnen ud fra hidtidig indtægt, og ikke som i dag vil beregne en skønnet indtægt, når det er det mest retvisende, vil mange tilskadekomne få beregnet en lavere årsløn og dermed en lavere erstatning for erhvervsevnetab end efter de gældende regler. Det vil blandt andre ramme deltidsarbejdende, tilskadekomne med tilbagevendende arbejdsløshedsperioder og tjenestemænd.

Beregningseksempler fra Fagbevægelsens Hovedorganisation viser, at med de nye regler vil mange tilskadekomne få en langt lavere erstatning end i dag, og de vil potentielt miste millioner i samlet erstatning, jf. bilag 1. Dertil har ministeren i et svar til Beskæftigelsesudvalget angivet, at ca. 20 pct. af de tilskadekomne vil få en lavere erstatning med de nye regler, jf. svar på spørgsmål 15.

Et af argumenterne for den nye årslønsberegning er, at det vil spare sagsbehandlingstid. Men de foreslåede beregningsregler forekommer så bureaukratiske og indviklede, at det er højst tvivlsomt, om der er tid at spare. I stedet burde man have set på hovedårsagen til, at arbejdsskadesagerne kan trække ud i årevis, nemlig at de tilskadekomne forbliver i det kommunale system i årevis med gentagne og årelange ressourceforløb og arbejdsprøvninger før deres erhvervsituation bliver afklaret, og før der dermed kan træffes en endelig afgørelse om erhvervsevnetab.

Til nr. 13

Der er tale om en sproglig ændring, hvor det tydeliggøres, at den tilskadekomne på skadetidspunktet både skal være nyuddannet og ikke have været beskæftiget i mindst lindtægtsår.

Til nr. 14

Der er tale om en sproglig ændring, hvor det tydeliggøres, at bestemmelsen i stk. 5, 2. pkt., skal anvendes, når tilskadekomne på skadetidspunktet samtidig er omfattet af 2 eller flere bestemmelser i stk. 2.

Til nr. 15

Der er tale om konsekvensændringer af, at der ved forslaget til § 1, nr. 7 og 13, er indsat yderligere 2 stykker i både §§ 17 og 17 a.

Til nr. 16

Ændringsforslaget har til formål at tilbagerulle den forringelse, der lægges op til med lovforslaget, der indebærer et lavere kapitaliseringsbeløb og erstatning, fordi kapitaliseringsfaktorerne afhænger af alder på omsætningstidspunktet, således at kapitaliseringsbeløbet bliver lavere, jo ældre man er på omsætningstidspunktet.

Til nr. 17

Efter det foreslåede § 29, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 38, sidestilles erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter § 2 i erstatningsansvarsloven med erstatning for tab af erhvervsevne, jf. arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 5 og § 17 a, stk. 5, 1. pkt. Henvisningerne til arbejdsskadesi-

kringsloven vedrører lovens bestemmelser om midlertidige erstatninger.

Henvisningerne til lovens bestemmelser om midlertidige erstatninger for tab af erhvervsevne er en fejl. Det har oprindeligt været hensigten med ændringen af § 29, at tilskadekomne ikke vil kunne opnå erstatning for det samme tab to gange, hvilket også fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger. Der skal derfor i stedet henvises til lovens bestemmelser om både midlertidige og endelige erstatninger for tab af erhvervsevne.

Ændringsforslaget vil understøtte, at den ansvarlige skadevolder, herunder dennes ansvarsforsikringsselskab, vil kunne udbetale erstatning til tilskadekomne, når kravet efter erstatningsansvarsloven kan opføres.

Den ansvarlige skadevolder har med ændringsforslaget sikkerhed for at kunne få refunderet det udbetalte beløb, når afgørelsen i arbejdsskadesagen bliver truffet, uanset om det er en midlertidig eller endelig afgørelse.

Ændringsforslaget understøtter dermed også, at tilskadekomne ikke vil skulle vente unødigt længe på at få erstatningen efter erstatningsansvarsloven udbetalt, hvilket i et vist omfang er tilfældet efter gældende regler.

Med ændringsforslaget foreslås det også, at der i § 29, stk. 3, 2. pkt., tilføjes en henvisning til uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b. Dermed kommer det som noget nyt til at fremgå af bestemmelsen, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter § 2 i erstatningsansvarsloven ud over erstatning for tab af erhvervsevne også sidestilles med uddannelsesgodtgørelse. Dette har oprindeligt været hensigten med det foreslåede § 29, stk. 3, hvilket også fremgår af lovforslagets bemærkninger. Det foreslås derfor at tydeliggøre det med den foreslåede ændring.

Til nr. 18

Der er tale om en lovteknisk korrektion som følge af forslaget i § 1, nr. 47 og 48, hvorefter alle regler om genoptagelse efter arbejdsskadesikringsloven samles i lovens § 41 og lovens § 43 ophæves. Der sker med ændringsforslaget ingen materielle ændringer i retsstillingen for arbejdsskadesagens parter.

Til nr. 19

Efter lovforslaget er det en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret afgørelse, og at tilskadekomne kan dokumentere det. Der er hermed tale om en betydelig skærpelse af mulighederne for genoptagelse og en forringelse af tilskadekomnes retssikkerhed i forhold til de nugældende regler, hvor en sag kan genoptages, når tilskadekomne anmoder om det inden 5 år efter afgørelsen. Kravet, om at tilskadekomne selv skal sørge for dokumentation, stiller de tilskadekomne, der ikke har adgang til hjælp fra fagforening eller anden rådgivning, svagt. Mange tilskadekomne kan have svært ved selv at formulere sig og har ikke kendskab til, hvordan man indhenter den nødvendige dokumentation. Ændringsforslaget har til formål at tilbagerulle den forringelse, der lægges op til med lovforslaget. Hvis lovforslaget vedtages uden ændringsfor-

slaget, forudsætter Enhedslisten, at mange vil opgive at få genoptaget deres sag.

Til nr. 20

Det er et alvorligt brud på tilskadekomnes retssikkerhed, at der indføres en søgsmålsfrist på 12 måneder efter Ankestyrelsens afgørelse. Det vil afskære de fleste tilskadekomne fra at anlægge sag ved domstolene, da de er afhængige af at få fri proces, og det tager typisk længere tid end 12 måneder at få bevilget. De sager der på vegne af tilskadekomne herefter vil blive indbragt for domstolene, er sager, hvor enten fagforening, fagforbund eller advokatfirmaer, der har specialiseret sig i arbejdsskadesager, finder at en sag er så vigtig, at den bør prøves ved domstolene.

Enhedslisten finder det endvidere meget betænkeligt, at der i lov om arbejdsskadesikring bliver lovgivet om domstolenes arbejde, hvor man i denne lov vil bestemme både en frist for indbringelse af en sag for domstolene og bestemme, hvem der må anlægges sag mod.

Til nr. 21

Ændringsforslaget er en sproglig rettelse og medfører ikke materielle ændringer.

Til nr. 22

Forslaget er en lovteknisk korrektion.

Til nr. 23

Enhedslisten mener, at det er en rigtig dårlig ide at igangsætte forsøg og dermed åbne op for, at forsikringsselskaber kan få uddelegeret kompetence til at træffe afgørelser om anerkendelse af arbejdsulykker. Forsikringsselskaberne er ikke neutrale og uvildige, men er modpart i arbejdsskadesager, og derfor bør de ikke have kompetence til at træffe afgørelser. Der lægges således med ændringsforslaget op til, at dette tiltag bortfalder.

Til nr. 24

Der er tale om en konsekvensændring af, at der ved forslaget til § 2, nr. 7, er indsat et yderligere stykke i § 8.

Til nr. 25

Der er tale om en lovteknisk ændring med henblik på at præcisere, at ikrafttrædelsen i forhold til lovforslagets § 2, nr. 2, vedrører ophævelsen af § 5 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Til nr. 26

Der er tale om konsekvensændring som følge af forslagens § 1, nr. 11. Ændringsforslaget betyder, at den foreslåede § 1, nr. 11, også træder i kraft den 1. januar 2025.

Til nr. 27

I lovforslagets § 10, stk. 1, 1. pkt., er det foreslået, at lovforslagets § 1, nr. 8, 13, 42, 52 og 57-59, ikke finder anvendelse i afgørelser i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. juli 2024, og erhvervs sygdomme, der er anmeldt før den 1. juli 2024.

Det har ikke været hensigten, at bestemmelsen skulle afgrænses i forhold til afgørelser, men at bestemmelsen skulle gælde alle forhold i de pågældende sager i relation til de nævnte ændringspunkter.

Det foreslås derfor, at de nævnte ændringspunkter ikke finder anvendelse i de omtalte sager uanset, om der træffes afgørelse i sagerne. Dette vil også flugte med lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen.

Til nr. 28

Der er tale om en sproglig korrektion.

Til nr. 29

Der er tale om en lovteknisk korrektion på baggrund af, at § 6 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. ophæves ved § 2, stk. 2, i lovforslaget. Korrektionen har sammenhæng med ændringsforslag nr. 31. Ændringen har ingen indholdsmæssige konsekvenser.

Til nr. 30

Der er tale om en lovteknisk korrektion med det formål at tydeliggøre, at det er § 18 a i arbejdsskadesikringsloven, der henvises til.

Til nr. 31

Der er tale om en lovteknisk korrektion på baggrund af, at § 6 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. ophæves ved § 2, stk. 2, i lovforslaget. Korrektionen har sammenhæng med ændringsforslag nr. 29. Ændringen har ingen indholdsmæssige konsekvenser.

6. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 4. oktober 2023 og var til 1. behandling den 1. november 2023. Lovforslaget blev efter

Bjarne Laustsen (S) fmd. Bjørn Brandenburg (S) Henrik Møller (S) Jens Joel (S) Kasper Roug (S) Tanja Larsson (S)

Rasmus Stoklund (S) Thomas Monberg (S) Thomas Skriver Jensen (S) Christoffer Aagaard Melson (V) nfmd.

Morten Dahlin (V) Hans Andersen (V) Anni Matthiesen (V) Karin Liltorp (M) Nanna W. Gotfredsen (M)

Charlotte Munch (DD) Betina Kastbjerg (DD) Sólbjörg Jakobsen (LA) Steffen Larsen (LA) Helle Bonnesen (KF)

Niels Flemming Hansen (KF) Kim Edberg Andersen (NB) Nick Zimmermann (DF) Karsten Hønge (SF) Astrid Carøe (SF)

Kirsten Normann Andersen (SF) Victoria Velasquez (EL) Katrine Robsøe (RV) Nikoline Erbs Hillers-Bendtsen (ALT)

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

1. behandling henvist til behandling i Beskæftigelsesudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i <2> møder.

Hørings svar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt <14> bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget <6> skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 2 deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet <18> spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, [som ministeren har besvaret.]

Socialdemokratiet (S)	50	Dansk Folkeparti (DF)	7
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	23	Alternativet (ALT)	5
Moderaterne (M)	15	Nye Borgerlige (NB)	3
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Siumut (SIU)	1
Danmarksdemokraterne – Inger Støjberg (DD)	14	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Liberal Alliance (LA)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	10	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Enhedslisten (EL)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	3
Radikale Venstre (RV)	7		